

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Бургас , 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков
Членове: Галина Т. Канакиева
Петя Ив. Петрова Дакова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора Емил Златев Христов (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Дакова Въззивно частно
наказателно дело № 20212000600140 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 44, ал. 12 от ЗЕЕЗА вр. чл. 457, ал. 2-5 от
НПК.

С определение № 213/11.06.2021г., постановено по ЧНД № 20212100200541/2021г., Окръжен съд-Бургас е приел за изпълнение присъда /решение на изправителен съд/ № 2097/18 от 26.06.2018г., № в прокуратурата 12346000047 на Районен съд гр. Нанси, Република Франция, влязла в сила на 07.07.2018г., с която българската гражданка АНН. ЛЮБ. Д., ЕГН:*****, е осъдена на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА /с изтърпяна част от 113 дни и остатък за изтърпяване от 252 дни/, за извършени престъпления: опит за измама, осъществен на 07.12.2012 г., в рамките на организирана престъпна група, в гр. Нанси, съгласно чл. 313-2, ал.7, чл.313-1, ал.1, чл. 132-71 от ЕК и чл.121-4 2 и чл. 121-5 от НК и измама, извършена в рамките на организирана престъпна група от 01.12.2012 г. до 09.12.2012 г., в гр. Нанси; измама, извършена в рамките на организирана престъпна група, в периода от 28.11.2012 г. до 29.11.2012 г. в гр. Рен и измама, извършена в рамките на организирана престъпна група, в периода от 28.11.2012 г. до 10.12.2012 г. в гр. Нант, съгласно чл. 313-2, ал.7; чл.313-1, ал.1; чл. 132- 71 от НК на Република Франция, съответстващи на престъпленията по чл.249, ал.4, вр.

ал.3 от НК на Република България и по чл. 321, ал. 3, предл. второ, т.2, вр. ал.2, вр, ал.1 вр. с чл.23, ал.1 от НК на Република България.

На основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС съдът е определил първоначален ОБЩ РЕЖИМ на изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода.

На основание чл. 457, ал. 5 НПК съдът е приспаднал времето, през което АНН. ЛЮБ. Д. е била задържана в Република Франция, считано от 11.12.2012г. до 03.04.2013г. /113 дни/, както и времето на задържане на осъдената Д. в РБългария, считано от 04.04.2021г. до 07.04.2021г., и времето, през което спрямо нея са изпълнявани мярка за неотклонение „Задържане под стража“ – считано от 08.04.2021г. до 21.05.2021г. и „ Домашен арест“ - считано от 21.05.2021г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

Постановеното определение, с характер на решение, е обжалвано в законния срок пред АС-Бургас, с единствено оплакване за неправилно приспадане от съда съобразно чл. 457, ал.5 от НПК на срока, в рамките на който осъдената Д. е била задържана на територията на РБългария по изпълнение на взета спрямо нея мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и срока на изпълнение на мярка за процесуална принуда „Домашен арест“. В жалбата се претендира, че задържането на Д. във връзка с произнасяне на съдилищата по издадената срещу нея ЕЗА е осъществявано за времето от 04.04.2021г. до 28.05.2021г. /некоректно посочена година 2028г./, който именно период се иска да бъде приспаднал по реда на чл. 457, ал.5 от НПК при изпълнение на наложеното ѝ наказание лишаване от свобода. Моли се за изменяване на акта на първата инстанция, само в частта относно постановеното приспадане на срока на предварително задържане.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция представителят на АП-Бургас изразява становище за основателност на жалбата. Обсъждайки данните, съдържащи се в служебно изисканите от въззивната инстанция и приложени по делото справки от Затвора-Бургас и Затвора-Сливен, прокурорът констатира неправилност на акта на съда в частта, касаеща произнасянето на последния по ал.5 на чл.457 от НПК. Предлага определението на първата инстанция да бъде изменено, като се постанови приспадане на предварителното задържане на осъдената Д. за времето от 04.04.2021г. до 27.05.2021г. включително. В останалата част моли атакуваният акт да бъде потвърден.

Защитникът на осъденото лице Д. – адвокат К. от АК-Бургас, поддържа

жалбата ведно със съображенията, изложени в нея. Внася корекция в направеното искане за приспадане срока на задържане на Д., като сочи, че датата на която последната е била освободена от Затвора-Сливен, е 27.05.2021г., а не както е отразено в жалбата - 28.05.2021г. Моли за изменяване на първоинстанционното определение в частта, с която е постановено приспадане на предварителното задържане на осъдената, като за изтърпяно наказание лишаване от свобода съобразно чл.457, ал.5 от НПК се зачете времето от 04.04.2021г. до 27.05.2021г., през което Д. е пребивавала в Ареста-Бургас и Затвора-Сливен.

В личната си защита пред съда осъдената Д. се присъединява към становището на защитника си и моли при изпълнение на наложеното наказание лишаване от свобода да бъде приспаднато предварителното ѝ задържане.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от конституиран по надлежния ред защитник на осъдената Д., който има самостоятелно право на жалба против оспорим съдебен акт съгласно чл. 44, ал. 12 от ЗЕЕЗА във вр. с чл. 457, ал. 7 от НПК, поради което същата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с материалите по настоящото наказателно дело, обсъди доказателствата, събрани в хода на първоинстанционното и въззивното производство и провери атакуваното определение /решение/ по оплакванията на жалбоподателя и служебно изцяло, намери жалбата за основателна.

В процедура по чл. 44 ЗЕЕЗА по ЧНД № 342/2021 г. по описа на ОС-Бургас, е постановено решение №23/21.05.2021г., в сила от 27.05.2021г., с което е отказано изпълнение на Европейска заповед за арест, издадена на 26.06.2018 г. от Наташа Калло - Зам. Прокурор към Районен съд гр. Нанси, Република Франция, с която е поискано задържането и предаването на българския гражданин АНН. ЛЮБ. Д., ЕГН: *****, на съдебните власти на Република Франция за изтърпяване на ефективно наказание „ лишаване от свобода “ за срок от 1 / една / година, наложено ѝ с влязла в сила на 07.07.2018г. присъда /решение на изправителен съд/ № 2097/18 от 26.06.2018г., № в прокуратурата 12346000047 на Районен съд гр. Нанси, Република Франция. Със същото решение съдът е приел да бъде приведено в изпълнение, наложеното на исканото лице Д. наказание лишаване от свобода

в Република България по реда на чл. 44, ал. 10-11 ЗЕЕЗА.

По предложение на окръжния прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас, на основание чл. 44, ал. 11 от ЗЕЕЗА е образувано ЧНД № 541/2021 г. по описа на Бургаския окръжен съд, по което е постановено обжалваното пред настоящата инстанция Решение № 213 от 11.06.2021 г., с което е приета за изпълнение присъдата на Районен съд гр. Нанси, Република Франция № 2097/18 от 26.06.2018г., в сила на 07.07.2018г. срещу българската гражданка А.Д..

С цитираната присъда Д. е била призната за виновна в извършването, в съучастие с други подсъдими по същото дело, български граждани, на общо / 4 / четири престъпления, както следва: по чл. 313-2, ал.7, чл.313-1, ал.1, чл. 132,-71 от НК и чл.121-42 и чл. 121-5 от НК на Република Франция /опит за измама, осъществен в рамките на организирана престъпна група / и по чл. 313-2, ал.7; чл.313-1, ал.1; чл. 132- 71 от НК на Република Франция /три измами, извършена в рамките на организирана престъпна група /, като на същата е наложено едно общо наказание лишаване от свобода за срок от една година, с изтърпени от него 113 дни за времето от 11.12.2012г. до 03.04.2013г. и остатък - 252 дни.

Решавайки въпросите по чл. 457 от НПК, въз основа на представените пред него доказателства и техния анализ, ОС-Бургас е достигнал до обоснован и законосъобразен правен извод, че са налице всички едновременно изискуеми предпоставки, визирани в чл. 44, ал. 11 от ЗЕЕЗА, вр. чл. 457, ал. 2 – 5 от НПК за привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода, наложено на българската гражданка Д. с издадената срещу нея и влязла в сила присъда на Районен съд гр. Нанси, Република Франция.

С постановеното определение /решение/ на ОС-Бургас са разрешени всички въпроси, свързани с изпълнението на чуждестранната присъда.

Коректно на основата на фактическите обстоятелства за време, място и начин на осъществяване на деянията, описани в присъдата и мотивите към нея, съдът е приел, че същите съставляват престъпления и по НК на Република България, като покриват обективните и субективни измерения на престъпните състави по чл. 249, ал.4, вр. ал.3 от НК - предвиждащ наказание „лишаване от свобода“ за срок от една до осем години, както и „глоба“ до двойния размер на получената сума и по чл. 321, ал. 3, предл. второ, т.2, вр. ал.2, вр. ал.1 от НК на Република България, за което е предвидено наказание

„лишаване от свобода“ за срок от три до десет години.

Правилно, след анализ и съпоставка на цитираните и приложими към процесния случай разпоредби от НК на Република Франция и тези от българския НК, първоинстанционният съд е достигнал до извод, че наложеното на осъдената Д. с чуждестранната присъда наказание от една година лишаване от свобода е в границите, предвидени в посочените разпоредби на българския наказателен закон и не надвишава максималния срок на наказанието лишаване от свобода, предвидено за престъпленията в цитираната по-горе норма от българския НК. Поради това и законосъобразно първоинстанционният съд не е пристъпил към редуциране размера на наложеното на осъдената българска гражданка с чуждата присъда наказание от една година лишаване от свобода.

Законосъобразни се явяват също изводите на съда за наличие на хипотеза по чл. 57, ал.1, т.3 от ЗИНС, обуславяща определяне като първоначален режим на изтърпяване на наложеното наказание – общ.

Пристъпвайки обаче към решаване на въпросите от кръга по чл. 457, ал.5 от НПК, първоинстанционният съд не е изяснил в пълнота обстоятелствата около задържането на Д. в РБългария в рамките на производството по ЕЗА, издадена от френските съдебни власти. Съдът се е ограничил в преценката си само на представените такива от прокурора, без да събере допълнителни данни от администрацията на затворите, в които е била настанена, което е обусловило и погрешните му изводи относно срока на предварително задържане на Д., приспадане на който следва да се извърши съобразно ал.5 на чл. 457 от НПК.

Видно от служебно изисканите от АС-Бургас справки от затворите в гр.Бургас и гр. Сливен, вх.№2742/09.07.2021г. и вх.№2783/12.07.2021г. по описа на БАС, осъдената Д. е постъпила в Ареста към Затвора-Бургас на 05.04.2021г. с постановено задържане до 72 часа на ОП-Бургас от 05.04.2021г., като на 14.04.2021г. е преведена в Затвора-Сливен. По данни от справката, представена от Затвора-Сливен, Д. е постъпила в затворническото заведение на 14.04.2021г., със задържане от 04.04.2021г. на основание протоколно определение от 08.04.2021г. по чнд №340/21г. на ОС-Бургас, с което спрямо нея е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по ЕЗА, като е освободена от Ареста-Бургас на 27.05.2021г. поради промяна на мярката за неотклонение в „домашен арест“, с определение от 21.05.2021г. по

чнд №342/21г. на ОС-Бургас.

Съгласно приложената по делото заповед за задържане на лице - рег. №2513-73/04.04.2021г. /прокурорска преписка без номерация на страниците/, началната дата на задържане на Д. е 04.04.2021г., с посочено правно основание – чл. 72, ал.1, т.6 от ЗМВР.

Горните данни сочат, че първостепенният съд неправилно е постановил приспадане на предварителното задържане на Д. в РБългария само за времето от 04.04.2021г. до 21.05.2021г., както и некоректно е отразил като начало на изпълняваната мярка за неотклонение „домашен арест“ датата 21.05.2021г. Това налага изменяване на акта на първата инстанция в частта относно постановеното приспадане съобразно чл. 457, ал.5 от НПК на срока на предварително задържане на осъдената Д., като същият следва да обхване времето от 04.04.2021г. до 27.05.2021г., на която дата по данни от представените справки /цитирани по-горе/ същата е била освободена от Ареста-Бургас, с продължаващо изпълнение на мярка за неотклонение „домашен арест“.

По изложените съображения и на основание чл. 334, т.3 от НПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА определение № 213/11.06.2021г., постановено по ЧНД № 20212100200541/2021г. по описа на Окръжен съд-Бургас, в частта относно постановеното на основание чл. 457, ал.5 от НПК приспадане на предварителното задържане на осъдената АНН. ЛЮБ. Д., ЕГН:*****, като:

ПРИСПАДА на основание чл. 457, ал.5 от НПК при изпълнение на наказанието от една година лишаване от свобода, наложено на АНН. ЛЮБ. Д. с присъда на Районен съд гр. Нанси, Република Франция № 2097/18 от 26.06.2018г., в сила от 07.07.2018г., времето, през което същата е била задържана по ЗМВР и с мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 04.04.2021г. до 27.05.2021г., както и с мярка за неотклонение „домашен арест“, считано от 27.05.2021г. до привеждане на присъдата в изпълнение.

ПОТВЪРЖДАВА определението в останалата му част.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и

протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____